

توکی تکالی فکاهیات

توکی تکالی

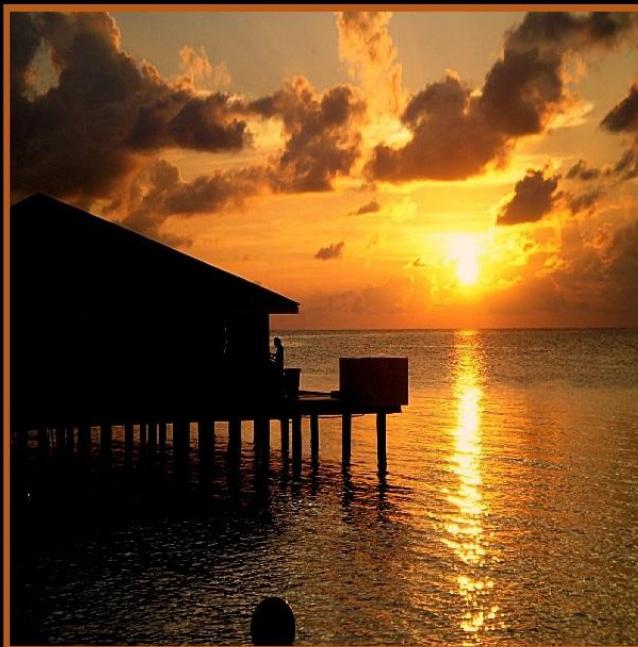
یو فقیر دیو کور دروازه ووھله، چی یوه
دودی را اوری خدای مو و بخنه.

دکورنه او از راغی، چی دودی نشته.
فقیر ور غیر کر، چی دودی نشته اوره
را کرئ.

دکورنه او از راغی، چی او ره هم نشته.
فقیر ور غیر کر، چی او ره نشته پیسی خو
به وی.

دکورنه بیا غن راغی، چی پیسی هم
نشته.

فقیر ووی: نو بیا په دی کور کبندی خه
کوئ رائی، چی خو خیر و غوارو.

ترتیب کونکی : عبدالقدار مسعود

توكى تکالى

لویه توکه

سېرکال پاکستان د توکونزیروالو اتلولیو ته خان کاندید کر. پاکستان داسی توکه کري، چي مور غواړو دتر هګړومخه په اغزنوسیمونونیسو. نږي بنه پوهېږي چي له اغزن سیم سره تر هګړخپړد ه دکباریانومخه هم نشي نیوں کېدی اوډوه ورځی وروسته به تول اغزن سیمونه دپاکستان په بازارونوکي پرانه وي.

چي زه ستا بنځه يم

ديوه سري بنځه مره شوه. نو تولو خلکوته بي ژرل ، چي کله زما پلار مرشو؛ نو تولو مشرانو به ويل ، چي موږ ستا پلرونه یو او چي مور مې مره شوه هري بنځي به ويلی ، چي ستا مور يم ؛ خو چي بنځه مې په حق ورسیده هېچا ونه وي ، چي زه ستا بنځه يم.

ترتیب کونکی : عبدالقادر مسعود

توكى تکالى

په یوه کلیواله سیمه کې د بشر حقوق مو تر روان و. گوري چي یوه بنځه مخکي او خاوند یې ورپسي روان دی. دوی موټر ژر ودراوه او له سري څخه یې منه وکره چي خپلې بنځي ته یې دومره حق ورکړي. سري وویل نور نه پوهېرم په دې سیمه کې مایونه وو ځکه مې بنځه مخکي کړي ده.

ترتیب کونکی: عبدالقادر مسعود

توكى تكالى

قحطى

يو چاغ سري يوه دنگرسرى ته ووپل: چي كله هم
تا وينم نو فكر كوم چي په دنيا كي قحطى ده.
دنگر بى حواب ورکر او ورته بى ووپل: چي زه
كله هم تا وينم نو فكر كوم چي قحطى ستاد لاسه
ده.

په جىب كېنى يوه پىسە نشته

يو سري د يو چا جىب ووھلو او پاخېدو، سري
ورته ووپل: نه شرمىرى، چي زما جىب پرپکوي،
گن كېپ ورته ووپل: ته نه شرمىرى، چي دومره
قيمتى كالى دى اغوسىتى دى، خوپە جىب كېنى
دى يوه پىسە نشته.

ترتیب کونکى : عبدالقادر مسعود

توكى تكالى

لویه توکە

سراکال پاکستان د توکونریواليو اتلوليو ته خان كاندید كر.
پاکستان داسى توکە كرى، چي مور غوارو دترەگۈرمە
پە أغزۇ سىمۇنۇنىسى. نزى نىھە پوھىرى چى لە اغزىن
سېم سەرە ترەگۈخۈپىرۇد دىكىاريانۇمە هم نشى نى يول
كىدى اودوه ورخى وروستە بە تول اغزىن سىمۇنە
پاکستان پە بازارونوکى پراتە وي.

چالاكە كىدرە

يوه كىدرە تر تر يوئى ونى لاندى چى چىركان پكېنى و
و درىدە او چىركانو ته بى ووپل: راکبىتە شى راخى چە
لمۇنخ وکرو . پە ھەمدە وخت كى د سېپو غىر وشۇ ،
كىدرە وارخطار وانە شوھ . چىرك ورته ووپل كىدرى
صىبر وکرە مۇنېر در غلو كىدرى ووپل: اوس زما اوتس
مات شو ھم چى اوتس وکرم.

ترتیب کونکى : عبدالقادر مسعود

توكى تكالى

يوه ورخ گيدره زمرى ته ورغله او ورتە ويى ويل چى:

زمرى لالا! _ له خو ورخۇ راهىسى مى خەشى نە دى خورلى كە يو

بىكار راتە وکرى ، ما لىدىلى دى خو وس مى نە پرى رسپىرى!

زمرى ورتە ويل درخە چى ورشو چېرى دى ؟

نو يى د خنكل هugi خوا ورسره بوت چى بنه شىن چمن وو او يو خر

پە كى خرپەد، زمرى يو لور خائى تە ورتە وختۇ او لە هىسكە بىي

پرى ورتۇپ كىر ، خولە بىدە مرغە خرە تە ور ونە رسپە او داچى

مەتكە چېرى لىنە او ختى وە نو پىشى بىي پە مەتكە كى نىنتى، گىدرە

چى پىدى پوه شوھ چى نور زمرى دا توان نە لرى لە مەتكى را

و خېزى، نو مخ تە ورتە كېناسەتە او پە زوتە زوتە يى و خندل خو د

خنكل نور ئىناور ھە را خېر كىرى!

زمرى ورتە ووיל چى خدائى وھلى! زە مرم او تە راپورى خاندى ؟

دى ورتە وويل چى:

زمرى لالا ! خاندم خو اوس نە ! خندى خو بە هلته وي چى د خە

خېنىتەن لە دېي سرە درتە راشى.

ترتیب كونكى : انجنیر عبدالقادر مسعود

توكى تكالى

يوه سېرى لە ملا نصرالدين خەپېنىتە

و كەرە: سترگە مى خورپىرى، خە علاج

بىي و كەرم؟ ملا ورتە وويل: خە مودە

وراندى مى غابىن خورپەدە، چى ومى

ايستە نوروغ رمت شوم.

ملا پە سايىكل سپۇر و پە لارە كېنى بىي لە

بنئى سرە تىكر و كەر، بنئى پە غوسمە

كېنى ورتە وويل: لە دومە لوبى بىرپى

سرە تىكرۇنە كۆي ! ملا پە عاجزى ورتە

ووپى: محترمى ! دا بىرە دە بىرىك خونە

دى!

ترتیب كونكى : عبدالقادر مسعود

توكى تکالى

يوه ملگري بل ته وويل: زه
تاته د خپلي نېکمرغى يوه
خبره كوم، هغه دا چي
نن سبا زه په كور كى
يوازى يم. ملگري يې ورته
wooil: يوازى ته نه يې
نېکمرغه، زما مېرمن هم د
ورور كره تللى ده.

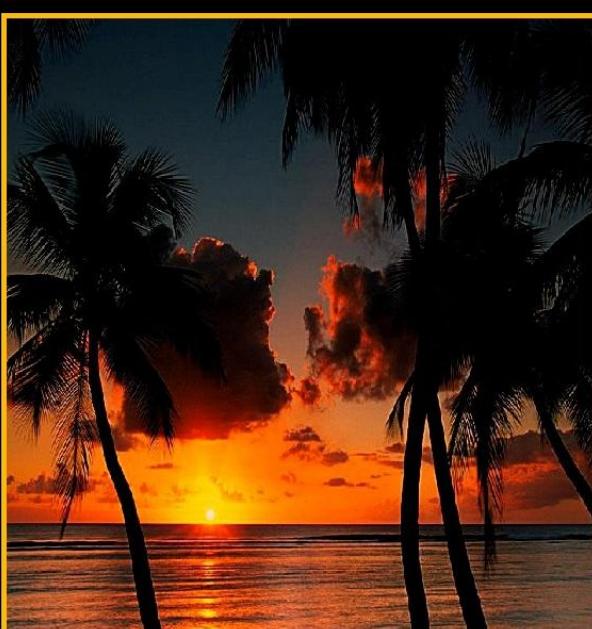
ترتیب کونکی: عبدالقادر مسعود

توكى تکالى

يوه سېرى له ملا نصرالدين خخه
پوبىتنه وکړه: سترګه مې خورېږي، خه
عالج يې وکرم؟ ملا ورته وویل: خه
موده وراندې مې غابس خورې بدې، چې
ومې ایسته نو روغ رمت شوم.

ملا په سایکل سپور و په لاره کښي يې له
بنځۍ سره تکر وکړ، بنځۍ په غوسه
کښي ورته وویل: له دومره لوبي زیرې
سره تکرونې کوي! ملا په عاجزى ورته
ووی: محترمي! دا بېرده بېرې کخونه
دي!

ترتیب کونکی : عبدالقادر مسعود

توکی تکالی

فکاهیات

فکاهیات

یک زن به بچه خود نصیحت میکرده و میگفت،
بچیم خالهات که آمد برودم دروازه سلام بتی و
خالهات را ماج کن، بچه یکدم شروع کرد به گریان
کردن، مادرش گفت چرا گریان میکنی، بچه گفت
من نمی خواهم خاله خود را ماج کنم، مادر گفت
چرا، بچه گفت بخاطری که دیروز که پدرم
میخواست خاله را ماج کند خاله با سیلی محکم
زد به رویش.

هوای جنت

یک دختراز ملا پرسید: اگه یک بچه یک دختره
ببوسه چی میشه؟
ملا گفت: کار بسیار بد اس گناه داره، از جمله گناه
های کبیره اس

دختر باز هم پرسید: خی اگر یک ملا ببوسه چی؟
ملا گفت: ای شوخک مثلیکه هوای جنت به سریت
زد!!!

ترتیب کننده: عبدالقادر مسعود

فکاهیات

تو میفامی یا داکتر؟!

پیر زنی سخت مریض شده بود پسر جوانش او را نزد داکتر بر د. داکتر از پرسش پرسید: مادریت از چی زمانی مریض اس و چی شکایت داره؟

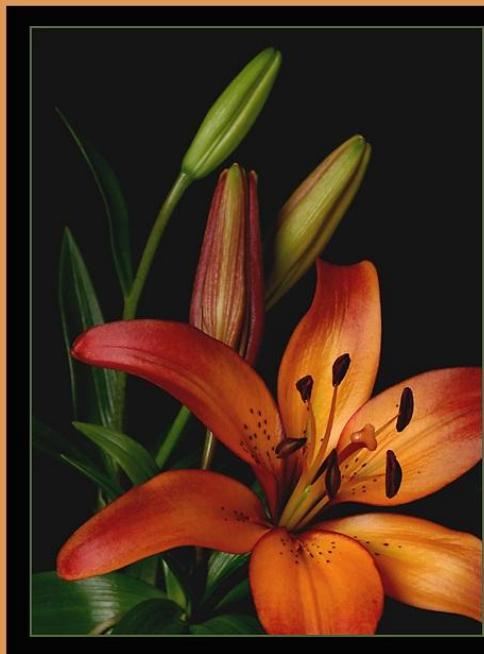
پرسش گفت: از وختیکه بابه خدا بیامزرم فوت کده، مادرم همیشه از مریضی شکایت داره و میل به غذا نداره. روز بروز ضعیف و لاگر شده و شب ها قطعاً خو (خواب) نداره.

داکتر پس از یکسلسله معاینات و تشخیص علت مریضی، خطاب به پرسش گفت: تو باید هر چی زودتر برای مادرت یک شوهر مناسب پیدا کنی و او ره به شوهر بتی.

پرسش با عصبانیت گفت: از برای خدا! یک پیر زنه به شوهر چی؟

مادرش که از سخنان داکتر بی اندازه خرسند و خوشحال شده بود، بالای پرسش چیخ زد و با قهر گفت: او دیوانه! تو میفامی یا داکتر!!

ترتیب کننده: عبدالقادر مسعود

فکاهیات

مداد:

طفالی در حالیکه عکسهای مجله را میدید از پدرش پرسید: این مداد ها را به چه خاطر به این نفر داده اند؟

پدرش گفت: بخاطریکه او قهرمان جنگ است طفل پرسید: پس چرا برای خودت و مادرم چنین مداد نداده اند.

آخرین سخن:

پدرش بنم فوت کرد چند روز بعد دوست پدرش برای دعا آمد ضمن گفتوگو از شبنم پرسید: آخرین سخن پدرت چه بود او چه وصیت کرد؟

شبنم گفت: کاکا جان تا آخرین لحظه ای حیات پدرم، مادرم بالای سر او نشسته بود او چیزی گفته نتوانست.

ترتیب کننده: انجنیر عبدالقدار مسعود

فکاهیات

معلم دری از شاگردی پرسید: به نظر تو مقام سعدی در شعر بلندتر است یا از حافظ؟

شاگرد دانشگاه ادبیات فوراً جواب داد: معلوم است که از حافظ بخاطریکه همه میگویند خدا حافظ و تا حال هیچ کس نگفته که خدا سعدی.

نصیحت:

پیرمردی به جوان احمق نصیحت میکرد ضمن گفتوگو به او گفت: توباید به حرفهای من خوب گوش کنی چون از تو عاقلترم و چندین پیراهن از تو زیادتر پاره کرده ام. جوان احمق گفت: اگر عاقلتر میبودی چرا پیراهن هایت را پاره میکردی.

ترتیب کننده: انجنیر عبدالقدار مسعود

لطیفهء شکسپیر

شکسپیر غالباً بایهودیان شوخی میکرد.

دریکی از مجالس مهمانی که آن نویسنده ء نامدار شرکت داشت ، گفت:

راستی آخرین اخبار مهم را شنیده اید؟ گفتند:

نه چه خبر مهم است؟ گفت:

- چند هفته قبل ، یکی از کشتی های تجارتی انگلیس در دریای مدیترانه مشغول حرکت بود. ناگهان یک ماهی بزرگ مقابل کشتی ظاهر شد. ناخدا کشتی یک سبد پر از مالته به سمت ماهی پرتاپ کرد تا از شر او راحت شود. ماهی سبد پر از مالته را بلعید و باز سر از آب بیرون آورد. ناخدا که خیلی به تشویش شده بود، به مشوره کارکنان کشتی یک یهودی را که در جمله مسافرین حاضر بود، به دریا انداخت، ماهی او را نیز بدون معطلي بلعید و باز مقابل کشتی ظاهر شد. ناخدا این بار قرعه کشید و یک نفر دیگر از مسافرین را که مسيحي بود به دریا انداخت. ماهی او را هم بلعید و باز سر خود را از آب بیرون کشید. پس ناخدا مجبور شدو ماهی را به بسیار مشکل شکار کرد و هدایت داد تا شکم ماهی را بشکافند، پس از آنکه شکم ماهی را شکافتند، می دانید در شکم ماهی چه دیدند؟ گفتند:

- نه نمیدانیم، گفت :

دیدند که یهودی سبد مالته را گرفته و بالای نرخ آن با مسيحي دعوا دارد و می خواهد مالته را بالای مسيحي به فروش برساند.

ترتیب کننده : عبدالفالادر مسعود

تو کی تکالی

فکاهیات

فکاهیات

یک شب خانه ملا نصرالدین دزد
میاید تمام کالا های ملا را جمع
میکند در پنده بسته میکند همه
دزد ها یکی یکی پشت میکند و
میروند در نصف راه میبینن که
ملا هم یک پنده کالا را پشت
کرده به دنبال دزد ها میاید یک
بار یک دزد پرسان میکند کجا
میری ملا، ملا جواب میدهد
خوب شد که شما آمدین من را
صاحب خانه جواب داده من فردا
خانه شما کوچ میامدم دزد ها تمام
کالاها را میندازد و میگرزوند

ترتیب کننده : عبدالقادر مسعود

فکاهیات

سه زن :

سه زن در یک محفل عروسی
خبر بودند اولی گفت مه پیراهن سیاه
می پوشم با خاطری که شوهر مه
موهای سیاه دارد هر دوی ما جوره
مقبول معلوم می شویم دومی گفت
مه پیراهن سیاه و سفید میپوشم به
خاطر شوهرم مو های سیاه و سفید
داره و هر دوی ما خوب جوره
معلوم مشویم سومی گفت از گپ
های تان معلوم میشه که مه در
محفل نروم و یا اگر بروم پیراهن
نپوشم به خاطری که شوهری مه
کل است.

ترتیب کننده : عبدالقادر مسعود

فکاهیات

شرط طلاق

ملا در بازار پیراهن زری برای زنش میخورد. رفیقش گفت: تو میخواستی زنت را طلاق بدھی پس پیراهن زری برای کی میخری؟ ملا جواب داد: زنم شرط کرده که اگر پیراهن زری برایش بخرم پیش قاضی بباید و طلاق را قبول کند.

ترتیب کننده : عبدالقدیر مسعود

فکاهیات

دعای مرد عابد:

مرد عابدی مقداری گندم به آسیاب برد تا آرد کند.

آسیابان گفت: امروز وقت ندارم، برو فردا بیا

عابد گفت: من مردی با خدا وزاهم ، اگر گندم مرا آرد نکنی و دلم بشکند دعا خواهم کرد تا خدا

آسیایت را خراب کند

آسیابان گفت: اگر راست میگویی دعا کن تا خدا گندمت را آرد کند که محتاج من نباشی.

یک شوهر به زن خود گفت باید اعتراف کنم که اعتقاد به دین را از تو آموختم، چون تا پیش ازینکه با تو عروسی کنم باور نمی کردم که جهنم هم هست.

ترتیب کننده : انجنیر عبدالقدیر مسعود

فکاهیات

خر ملا نصرالدین گم شده بود، خدارا
شکر کرده میرفت. گفتند که خرت گم
شده چرا شکر کرده راهی هستی،
گفت باخاطریکه خوب شد من سوار
خر نبودم، ورنه خودم هم گم میشدم.

یک نفر ملا نصرالدین را گفت دیشب
خانه تان چه گپ بود نصف شب سر و
صدا شد، ملا گفت هیچ من و زنم
جنگ کرده بودیم، زنم کالایم را از بالا
انداخت پایان ، همسایه گفت افتدن کالا
خو اینقدر صدا نمی کند، ملا گفت من
هم داخل کالا بودم.

ترتیب کننده : عبدالقدیر مسعود

